

anden skjult Krog for der at vente paa den store Begivenhed, der forestod; men paa Grund af Karstens Arbejde og tillige af Hensyn til hendes Mor, der stadig skrantede, maatte de blive i Nærheden af København.

De havde lejet Stuehuset i et lille Bondested, der laa paa aaben Mark nord for Furesøen, ikke længere fra Station, end at de let kunde komme til Byen. Der var kun tre Stuer, lavloftede og mørke; men der hørte en god Have til Huset med en høj Hæk ud mod Landevejen.

Deres Værtsfolk var et ældre Ægtepar, der tidligere havde ejet en Gaard. De levede nu af et lille »Hønsemejeri« foruden af deres Sommerlejere. Manden sad den meste Tid af Dagen paa Skurebænken udenfor Køkkendøren og pattede paa en Pibe.

Denne Mand blev hurtig Jyttes Skræk. Saasnart hun satte sig ud i Haven, kom han slentrende paa sine Kludetøfler for at begynde en Samtale. Med grundende Mine kiggede han op til Skyerne for at blive raadspurgt om Vejret og Høstudsigterne. Han var vant til, at hans Sommergæster henvendte sig til ham om den Slags Oplysninger og ærede ham som et Natur-Orakel. Ogsaa hans Kone, en lille Fedtklump med rindende Øjne, gjorde Fordring paa at blive respekteret som En, der sad inde med en